

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 4 października 2019 r.

DIH-1.709.63.2019.BP

DECYZJA DIH-1/71/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668), art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2164 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy FRAC HANDEL Sp. z o.o. AUTO-MARKET spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w Rzeszowie, od części I decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 4 czerwca 2019 r. (nr akt sprawy: AŻ.8361.15.2019), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych dwóch partii produktów o łącznej wartości 280,88 zł, tj.:

- a) Schabu wieprzowego bez kości Extra Mięso własny rozbiór a' 24,99 zł/kg;
- b) Szyunki wieprzowej bez kości Extra Mięso własny rozbiór a' 17,99 zł/kg;

1. uchyla zaskarżoną decyzję w części I,

2. na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wymierza przedsiębiorcy, karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii produktów, tj.

- a) Schabu wieprzowego bez kości, Extra mięso, własny rozbiór,
 - b) Szyunki wieprzowej bez kości, Extra mięso, własny rozbiór
- nieodpowiadających wymaganiom w zakresie jakości handlowej.**

UZASADNIENIE

W dniach 21 i 25 lutego 2019 r., na podstawie upoważnienia do kontroli nr AŻ.8361.15.2019, inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, zwanego dalej „Podkarpackim WIIH”, przeprowadzili kontrolę w sklepie FRAC w Rzeszowie przy ul. Chełmońskiego 1, należącym do przedsiębiorcy FRAC HANDEL Sp. z o.o. AUTOMARKET s. k – a. z siedzibą w Rzeszowie.

W toku kontroli dokonano sprawdzenia prawidłowości oznakowania produktów pochodzenia zwierzęcego oferowanych luzem umieszczonych w ladach chłodniczych stwierdzając nieprawidłowości m.in. w przypadku 2 partii produktów:

- a) *Schab wieprzowy bez kości Extra mięso własny rozbiór, cena 24,99 zł (8 kg),*

b) *Szynka wieprzowa bez kości Extra mięso własny rozbiór cena 17,99 zł (4,5 kg)*, polegających na podaniu w oznaczeniu w ladzie chłodniczej informacji „Bez konserwantów”, podczas gdy zgodnie z załącznikiem II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. Urz. UE L Nr 354, str. 16) w kategorii „Mięso świeże” substancje konserwujące nie są stosowane. Taki sposób oznakowania produktów, zdaniem Podkarpackiego WIIH wprowadza konsumentów w błąd, co stanowiło naruszenie art. 7 ust. 1 lit.c) oraz ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 z 25.10.2011 (Dz. Urz. UE L Nr 304 s. 18), dalej „rozporządzenie nr 1169/2011”

Powyższe nieprawidłowości zostały udokumentowane protokołem kontroli z 25 lutego 2019 r. (AŻ.8361.15.2019) wraz z załącznikami.

Podkarpacki WIIH pismem z 27 marca 2019 r. skierował do Strony wystąpienie pokontrolne, w którym wniósł o zwiększenie nadzoru i spowodowanie przekazywania właściwych informacji w zakresie produktów sprzedawanych „luzem” z zapewnieniem ich bezpośredniej dostępności dla konsumentów finalnych.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podkarpacki WIIH pismem z 4 kwietnia 2019 r. zawiadomił przedsiębiorcę FRAC HANDEL Sp. z o.o. AUTO-MARKET s. k. - a, zwanego dalej również „Stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, m.in. na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2164 z późn. zm.), dalej „ustawa o jakości handlowej”, informując jednocześnie o przysługującym mu prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania. Ponadto, w piśmie tym wezwał Stronę do przekazania informacji o wielkości jej obrotów i przychodu za rok 2018.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w części I decyzji z dnia 4 czerwca 2019 r. (doręczonej Stronie w dniu 6 czerwca 2019 r), Podkarpacki WIIH, na podstawie:

- 1) art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, wymierzył Stronie karę pieniężną w kwocie 2 000 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu w/w produktów o łącznej wartości 280,88 zł, zafałszowanych rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, które były oferowane do sprzedaży konsumentom finalnym bez opakowania, z uwagi na oznaczenie w ladzie chłodniczej „*Mięso wieprzowe i wołowe Extra z własnego rozbioru bez konserwantów kraj pochodzenia: Polska, rozbiór własny: Polska*”, poprzez podanie informacji „*bez konserwantów*” co narusza art. 7 ust. 1 lit. c) i ust. 2 rozporządzenia nr 1169/2011 z uwagi na to, że prezentacja sugerowała, że mięso to ma szczególne właściwości, podczas gdy w rzeczywistości brak substancji konserwujących jest cechą wszystkich środków spożywczych z grupy handlowej „*mięso świeże*”.

Pismem z dnia 19 czerwca 2019 r. (data stempla 21 czerwca 2019 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od części I w/w decyzji, podnosząc zarzut naruszenia:

- a) art. 7 ust. 1 lit. c) i ust.2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011r. poprzez ich błędne zastosowanie;
- b) art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych z dnia 20 grudnia 2001 r. poprzez niezasadne uznanie, że produkty: Schab wieprzowy bez kości Extra Mięso własny rozbiór 24,99 zł/kg oraz Szyńka wieprzowa bez kości Extra Mięso własny rozbiór 19,99 zł/kg stanowiły produkty zafałszowane w rozumieniu powołanego przepisu;
- c) art. 107 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego poprzez brak należytego wyjaśnienia podstawy prawnej i faktycznej zaskarżonej decyzji, w szczególności ograniczenie się do zamieszczania cytów;
- d) błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że wyrażenie „bez konserwantów” zamieszczone zostało w nazwie towaru jak również, iż brak substancji konserwujących jest cechą wszystkich środków spożywczych z grupy handlowej „mięso świeże”;
- e) przepisów rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004, Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności oraz Rozporządzenia Komisji (UE) Nr 601/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. zmieniającego załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do kategorii żywności „Mięso” oraz w odniesieniu do stosowania określonych dodatków do żywności w surowych wyrobach mięsnych, w tym poprzez pominięcie zamieszczonej tam definicji „mięsa świeżego” oraz faktu, że w myśl cytowanych przepisów produkty z grupy handlowej „mięso świeże” mogą zawierać substancje dodatkowe;
- f) art. 8 kpa w zw. z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych poprzez naruszenie zasady proporcjonalności polegające na nałożeniu na kontrolowanego kary pieniężnej w wys. 2 000 zł, podczas gdy organ winien był rozważyć i ewentualnie zastosować sankcje mniej dolegliwe dla kontrolowanego i uwzględnić, że kontrolowany do dnia 12 kwietnia 2019 r. usunął już nieprawidłowości.

Prezes UOKiK pismem nr DIH-1.709.63.2019.BP z 18 lipca 2019 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w związku z wniesionym odwołaniem oraz możliwości jej zapoznania się zebrany materiał w sprawie. Strona nie skorzystała z przedmiotowego uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Zgodnie z motywem 4 preambuły, rozporządzenie nr 1169/2011 zostało przyjęte mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności przewiduje, że generalną zasadą prawa żywnościowego jest zapewnienie konsumentom podstawy do dokonywania świadomych wyborów dotyczących spożywanej przez nich żywności i uniemożliwienie jakichkolwiek praktyk, które mogłyby wprowadzić konsumenta w błąd.

W świetle art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej – importer danego środka na rynek Unii Europejskiej. Z artykułu tego wynika też, że podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (ust. 2); oraz że podmioty działające na rynku spożywczym w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą nie mogą modyfikować informacji towarzyszących środkowi spożywczemu, jeżeli taka modyfikacja wprowadzałaby w błąd konsumenta finalnego lub w inny sposób zmniejszała poziom ochrony konsumentów i możliwości dokonywania świadomego wyboru przez konsumenta finalnego. Podmioty działające na rynku spożywczym są odpowiedzialne za wszelkie zmiany, których dokonują w informacjach na temat żywności towarzyszących środkowi spożywczemu (ust. 4); zaś bez uszczerbku dla tych przepisów, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (ust. 5).

Zgodnie z art. 2 pkt 2 lit. a) rozporządzenia nr 1169/2011 informacje na temat żywności oznaczają informacje dotyczące danego środka spożywczego udostępniane konsumentowi finalnemu za pośrednictwem etykiety, innych materiałów towarzyszących lub innych środków, w tym nowoczesnych narzędzi technologicznych lub przekazu ustnego.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta finalnego w błąd, w szczególności: przez sugerowanie, że środek spożywczy ma szczególne właściwości, gdy w rzeczywistości wszystkie podobne środki spożywcze mają takie właściwości, zwłaszcza przez szczególne podkreślanie obecności lub braku określonych składników lub składników odżywczych. Informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta (ust. 2).

Zgodnie z odnośnikiem ust. 1 lit. c) ustawy o jakości handlowej, przepisy ustawy wykonują postanowienia rozporządzenia nr 1169/2011. Zgodnie z art. 4 ust. 1 w/w ustawy wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Z kolei, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. U. UE L

z 2004 nr 139 str. 55) załącznik 1 pkt 1 pdpkt 1.10 „Świeże mięso” oznacza mięso niepoddane żadnemu procesowi poza chłodzeniem, mrożeniem lub szybkim mrożeniem, w tym mięso pakowane próżniowo lub pakowane w atmosferze regulowanej.

Ze stanu faktycznego jednoznacznie wynika, iż przedmiotowe produkty należały do kategorii „Świeże mięso”, ponieważ w ich przypadku, nie stwierdzono by zostały one poddane jakimkolwiek procesom, poza wymienionymi w rozporządzeniu.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej;

Ze stanu faktycznego wynika, że posłużenie się przez Stronę zwrotem „bez konserwantów” skutkowało zafałszowaniem przedmiotowych produktów, ponieważ stwarzało to wrażenie, iż przedmiotowe produkty są lepszej jakości aniżeli inne produkty z tej samej grupy poprzez stworzenie u konsumenta finalnego wrażenia, że inne produkty zawierają konserwanty, a więc są gorszej jakości.

Stosownie do art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł (pkt 4).

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych oraz wielkość jego obrotów i przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie, na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej w sklepie należącej do strony stwierdzono, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty, tj.:

- a) *Schab bez kości extra kraj pochodzenia: Polska, mięso własny rozbiór* (wg. oznaczenia producenta) oferowany do sprzedaży konsumentom finalnym bez opakowania jako *Schab wieprzowy bez kości Extra Mięso własny rozbiór* w ilości 8 kg, o łącznej wartości 199,92 zł,
- b) *Szynka b/k Extra kraj pochodzenia: Polska, mięso własny rozbiór* (wg. oznakowania producenta), oferowany do sprzedaży konsumentom finalnym bez opakowania jako *Szynka wieprzowa bez kości Extra Mięso własny rozbiór* w ilości 4,50 kg o łącznej wartości 80,96 zł,

były zafałszowane, w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej, z uwagi na podanie informacji wprowadzających w błąd z uwagi na sugerowanie, że oferowany produkt ma szczególne właściwości, podczas gdy w rzeczywistości brak substancji

konserwujących jest cechą wspólną wszystkich środków spożywczych z grupy handlowej „mięso świeże” – co w ocenie organu I instancji nosiło znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 4 tej ustawy oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 2 000 zł.

Odwołując się od tej części decyzji, na mocy której Stronie wymierzono karę pieniężną w wys. 2 000 zł, Strona podniosła zarzut błędnych ustaleń faktycznych skutkiem czego było uznanie, że zakwestionowane produkty były zafałszowanymi w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej. Strona nie precyzuje na czym miałyby uchybienia organu I instancji. Niemniej, Prezes UOKiK, po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego, nie podziela stanowiska organu I instancji, że w przedmiotowej sprawie nastąpiło zafałszowanie produktu.

Definicja zafałszowania zawarta w art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej wskazuje, że zafałszowanie polega na podaniu składu produktu niezgodnie z przepisami dotyczącymi jakości handlowej albo wprowadzeniu zmian, w tym dotyczących oznakowania, które mają na celu ukrycie rzeczywistego składu produktu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych.

Organ I instancji nie wskazał na czym miałyby polegać zafałszowanie kontrolowanych produktów – nie zbadano ich bowiem na obecność konserwantów, a ponieważ produkt mieszczący się w kategorii „Świeże mięso” takich konserwantów nie zawiera, to logicznym jest, że informacja zamieszczona przez Stronę odpowiada prawdzie. Jednakże, z uwagi na fakt, że wszystkie produkty z kategorii „Świeże mięso” nie mogą z mocy prawa zawierać konserwantów, użyta na zasadzie dobrowolności informacja „bez konserwantów” mogła wprowadzać w błąd.

Z kolei, zgodnie z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej przez jakość handlową należy rozumieć nie tylko wartości tkwiące w samym produkcie, lecz również wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, które nie są objęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wymogi dotyczące dobrowolnych informacji na temat żywności zawiera art. 36 rozporządzenia nr 1169/2011 zgodnie z którym informacje na temat żywności przekazywane na zasadzie dobrowolności muszą spełniać następujące wymogi:

- a) nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, o czym mowa w art. 7;
- b) nie mogą być niejednoznaczne ani dezorientować konsumenta; oraz
- c) muszą być, w stosownych przypadkach, oparte na odpowiednich danych naukowych

Prezes UOKiK stwierdza, że w przedmiotowej sprawie nastąpiło wprowadzenie do obrotu produktów nieodpowiadających jakości handlowej, której definicja jest zawarta w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej polegających na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 1169/2011 zgodnie z którym informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności przez sugerowanie, że środek spożywczy ma szczególne właściwości, gdy w rzeczywistości wszystkie podobne środki spożywcze mają takie właściwości, zwłaszcza przez szczególne podkreślanie obecności lub braku określonych składników lub składników odżywczych.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK zobligowany był do uchylecia zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenia co do istoty. Prezes UOKiK pragnie jednak podkreślić, że nie oznacza to wyłączenia odpowiedzialności strony za naruszenie przepisów prawa żywnościowego, a wynika wyłącznie z konieczności zmiany kwalifikacji produktu zafałszowanego na produkt niewłaściwej jakości handlowej bez znamion zafałszowania.

Stąd też, w przedmiotowej sprawie znajduje zastosowanie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, zgodnie z którym kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej

lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Wymiar kary jest uregulowany w art. 40a ust. 5 w/w ustawy, zgodnie z którym ustalając wysokość kary pieniężnej, Główny Inspektor, wojewódzki inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Analizując prawidłowość uwzględniania przez organ pierwszej instancji przesłanek, o których mowa w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, na podstawie zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego, Prezes UOKiK stwierdził, że:

- a) stopień szkodliwości czynu – przedmiotowym czynem zostało naruszone prawo konsumentów do pełnej i rzetelnej informacji o oferowanych im produktach. Zastosowane oznakowanie mogło wprowadzać konsumenta w błąd co do charakterystyki środka spożywczego sugerując, że jest to produkt o jakości wyższej niż inne produkty tej samej kategorii. Niemniej jednak, nie sposób stwierdzić, by naruszenie interesów konsumenta było istotne. Nie udowodniono bowiem, że przedmiotowe produkty zawierały konserwanty;
- b) zakres naruszenia – stwierdzone nieprawidłowości, wskazywały na naruszenie wymagań określonych w przepisach prawa żywnościowego, które zostały ustanowione w celu ochrony interesów i praw konsumentów. Naruszone zostały przepisy unijne i krajowe w zakresie informowania konsumentów zgodnie z obowiązującym prawem o oferowanych im produktach. Tym niemniej, w opinii Prezesa UOKiK, zakres naruszenia jest niewielki, z uwagi na fakt, że stwierdzone naruszenie dotyczyło tylko dwóch spośród 8 partii środków spożywczych objętych kontrolą;
- c) dotychczasowa działalność podmiotu – z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, iż przedmiotowy czyn jest kolejnym naruszeniem przepisów ustawy o jakości handlowej;
- d) wielkość obrotów oraz przychodu – wzięto pod uwagę dane przedstawione przez przedsiębiorcę;
- e) wartość kontrolowanych produktów – zgodnie ze zgromadzonym materiałem wartość zakwestionowanych produktów wynosi 280,88 zł;

Ustalone przesłanki przemawiają za wymierzeniem kary w dolnej granicy zagrożenia. Z tego też względu, Prezes UOKiK, na podst. art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wymierza karę w minimalnej wysokości 500 zł.

Jednocześnie Prezes UOKiK nie widzi podstaw do zastosowania art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej dotyczącego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, gdyż stwierdzone naruszenie mogło wprowadzać w błąd, zaś dla Strony nie było to pierwsze naruszenie. Jak wynika z art. 17 ust.2 rozporządzenia nr 178/2002 ustanowione środki i kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Zdaniem Prezesa UOKiK wymierzona Stronie kara pieniężna spełnia powyższe przesłanki.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w sentencji decyzji, stanowiące dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy: zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i w niniejszym przypadku, kiedy wynosi do 10 000 zł to opłata stanowi 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł. Opłatę tę uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 z późn. zm.) .

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej

Otrzymują:

1. Frac Handel Sp. z o.o. Automarket s.k – a., ul. Lwowska 6, 39-959 Rzeszów
2. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie
3. a/a